

Kázání Růžďka 14.10.2018 „**Kdy už přestaneš podvracet přímé cesty Páně?**“ Radek Hanák

Introit: *At' je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvá spása. (Žalm 67,3)*

Píseň 638

Modlitba

Čtení: Izajáš 40, 3-8

Píseň 441

Text kázání: Skutky 13, 1-12

Bratři a sestry,

Velice se těším, až konečně otevřou cestu mezi Hranicemi a Valašským Meziříčím. To objížďení je náročné. Na druhou stranu při těch různých objížďkách a rozkopaných cestách si člověk může uvědomit, jak důležité jsou cesty. Potřebujeme je k cestování na nákupy, do školy, do práce, na úřady, k doktorovi, na dovolenou, pro zásobování. Cesty jsou tedy velice důležité pro život již odpradáвна. A dnes jsou samozřejmě důležité i pro rozvoj země, pro dostupnost služeb, pro rychlou záchranou službu, někdy to bereme jako samozřejmost, že cesty tady máme, někdy se nám jich zdá už moc, jindy zase málo, zvláště když jsou rozkopány, pak nadáváme.

Existují však ještě jiné cesty. A to jsou **cesty Páně**. Nejsou to však dlážděné cesty do kostela, nejsou to ani izraelské cesty, po kterých chodil Pán Ježíš, a není to ani ta jedna konkrétní křížová cesta Pána Ježíše v Jeruzalémě. Jsou to duchovní cesty, po kterých by měl kráčet každý následovník Pána Ježíše, tedy každý křesťan. Aby to však nebylo tak jednoduché, je potřeba si říct, že existují také cesty temné, které odvádějí od Boha. A po takových chodil např. právě v **Antiochii kouzelník Elymas**. Jeho jméno znamená doslova mág. A nejenže chodil po okultních cestách, ale dokonce, jak jsme četli, **podvracel cesty Páně!**

Jak si takové podvracení cest Páně představit? Určitě by nebylo dobré si je představit právě jako cestáře, kteří pravidelně každé léto rozkopou celou republiku. Ti to přece dělají naopak pro obnovu těchto cest. Možná bychom si ale mohli představit nějaké záškodníky, kteří vyhazují např. do povětří mosty, sypou na cesty hřebíky, záměrně ničí komunikace. Když byste jeli po jedné cyklostezce nedaleko Frýdlantu nad Ostravicí, tak je tam cedule s nápisem: UPOZORNĚNÍ! TATO CYKLOSTEZKA VEDE PŘES SOUKROMÝ POZEMEK! A když jsem tam jel, tak jsem nevěděl, co mě na ni čeká. Jestli tam píchnu kolo, nebo jestli se mi tam nestane nějaká nehoda. No, naštěstí bylo vše v pořádku.

Ale vraťme se k tomu **Elymasovi**. Četli jsme o něm, že to byl **židovský kouzelník**. Byl to žid, tzn., že věřil v Hospodina, ale měl to asi tu svou víru nějak pomíchanou. Nicméně v tom městě Páfu, ve kterém působil, měl obrovský vliv, neboť se vydával za proroka a svou magií se dostal i **na dvůr římského místodržitele Sergia Paula, jenž byl mužem vzdělaným**. A co je zvláštní, lidé tam Elymasovi říkali také **Barjezus**, což znamená, že mu říkali syn Ježíšův. Elymas navíc znamená **plný moudrosti**, nebo moudrý mudrc. Přičemž znalosti tehdejších mágů byly polovědecké a polomystické. Takže syn Ježíšův, židovský prorok plný moudrosti. Takhle tam byl vnímán a uznáván. A pravděpodobně on sám se považoval za toho, který tam provádí zbožnou službu. Avšak konfrontace s **apoštolem Pavlem, který byl naplněný Duchem svatým**, jednoznačně odhalila, že v Elymasovi je duch, který jde proti Bohu. „**Ty svůdce všeho schopný, synu d'áblův, nepříteli Boží spravedlnosti, kdy už přestaneš podvracet přímé cesty Páně?**“ Proč mu Pavel řekl tuto větu? Protože Elymas zrazoval od víry v Pána Ježíše Krista právě toho místodržitele Sergia Paula. Vždyť ten **chtěl slyšet Boží slovo, ale Elymas se snažil ho od této víry odvrátit**. A proto slyší od muže naplněného Duchem svatým: „**Ty svůdce všeho schopný, synu d'áblův!**“ Skrze apoštola Pavla Duch svatý odkrývá pravou Elymasovu tvář. Žádný Barjezus, tedy syn Ježíšův, naopak- syn d'áblův. A žádný prorok plný moudrosti, ale naopak- plný lsti, svůdce všeho schopný! Muž, který je slepý již dříve, než pak po zásahu Pavlově.

V čem nás, bratři a sestry, může tento příběh poučit? V několika věcech. To první, co bych chtěl zmínit: **Zlo často bývá zabaleno do zbožného, moudrého a vědeckého hávu!** A může takto pronikat i do církve! Mnohokrát se to přece stalo v historii. Vzpomeňme např. zaslepený zbožný koncil, který upálil Mistra Jana Husa, Jeronýma Pražského a další jiné. Mnoho prorockých hlasů bylo v církvi umlčeno! Ale stává se to i dnes. Na mnoha místech se už i v církvích nerozpoznává, **co jsou cesty Páně a co cesty zapovězené**. Někteří rádoby křesťané vykládají Písmo tak, aby výklad obhájil zvrácenosti tohoto světa. Např. k postoji homosexuality se dělají právě vědecké studie, které říkají, že apoštol Pavel neměl tehdy poznatky dnešní vědy. Ale víte, co měl? Něco mnohem lepšího. Poznání Ducha svatého. Poznání, co jsou cesty Páně a co cesty zlé. A právě Pavel nám

ukazuje, že je důležité být plný Ducha svatého. A proto je potřeba, aby se každý z nás modlil každý den za naplnění Duchem svatým. Protože když nebudeme plni Ducha svatého, čeho pak budeme plni? Lidé tohoto světa jdou ve své zaslepenosti stále dál, a to je další poučení z tohoto příběhu. ***Současný ministr spravedlnosti Robert Pelikán přichází s návrhem zákona, aby dvanáctileté dítě mělo právo se rozhodnout ke změně svého pohlaví, pokud to tak bude cítit!*** Rozumíte takové zvrácenosti? Člověk bez Božího slova a bez Ducha svatého nedokáže rozpoznat, co je dobrá a co zlá cesta! Co je dobrý nebo zlý postoj. Takový v tom tápe stejně jako tápal Elymas, když byl po Pavlově napomenutí zasažen slepotou. **Tu Elymase náhle obestřela mrákota a tma, tápal kolem sebe a hledal, kdo by ho vedl za ruku.** Ten, který chtěl vodit za nos ostatní, teď sám chce být veden za ruku. Proto se modli, a když čteš Boží slovo, tak pros Ducha svatého, aby ti otevřel oči, abys správně porozuměl! Nech se jím sám vést za Jeho ruku. Na začátku toho příběhu jsme četli, že Pavel byl s Barnabášem vyslán Antiochejskou církví. Tam byli skuteční **proroci a učitelé**, kteří se nechali vést Duchem svatým. **Když konali bohoslužbu Pánu a postili se, řekl Duch svatý: „Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.“ ... Posláni tedy Duchem svatým odešli.** Oni poslechli Ducha svatého. Nechali se jím vést.

Další poučení z příběhu je ta otázka: **„Kdy už přestaneš podvracet přímé cesty Páně?“** Je ta otázka řečena pouze Elymasovi, anebo se nad ní můžu zamyslet já i ty? **„Kdy už přestaneš podvracet přímé cesty Páně?“** Co znamená to podvracení přímých cest Páně? Není to jen zrazování druhých od víry. Ale je to všechno, co člověk, ale i křesťan dělá ve vzpouře vůči Hospodinu, ve vzpouře vůči jeho vůli. V Přísloví 19,3 je napsáno: **Pošetilostí si člověk podvrací cestu, ale jeho srdce má zlost na Hospodina.** Proč se zlobí na Boha, když si tu cestu sám sobě podvrátil? Mnoho lidí si žije svým životem, neptá se Boha na jeho vůli, neposlouchá Boží slovo, prostě volí si svou pošetilou cestu, zároveň si ji ale i podvrací. Je to jako člověk, který si sedne na strom a přitom si podřezává větev. Ale i každý křesťan by měl zkoumat ve svém životě, zda nějakým způsobem nepodvrací cesty Páně. Cesty Páně jsou např. **cesta pravdy**. Chodím v pravdě, anebo jsem pokrytec? Jsem upřímný a přímý jako přímá cesta Páně, anebo kličkuji polopravdami? Nemusí přece všichni o mě vědět všechno, mám své tajemství apod. (Tomáš Klus) Pokud je mým životním stylem lhát, pak podvracím cestu Páně! A co taková **cesta pokoje**? Chodím po těchto cestách a působím a vnáším Boží pokoj, řeším věci klidně a tiše, anebo si chci získat svým hněvem pozornost nebo převahu? A co **cesty odpuštění a smíření**? Chodíš po takových cestách, anebo se jim vyhýbáš? Či snad je podvracíš tím, že když ti někdo nabízí smíření, tak ho nepřijímáš? A co **cesta vděčnosti**? Nepodvracíme ji často svým reptáním? Job se ptá, **kde je cesta k obydlí světla?** Svítíme svým životem a ukazujeme na tuto cestu dalším? Anebo ji zatemňujeme svou temnotou, svým špatným příkladem? Žalmista v 77. Žalmu volá: **Bože, tvá cesta je svatá!** Svatá znamená oddělená od světa, čistá. Nepodvracíme tuto cestu tím, že se neoddělujeme od světských praktik? Nepodvracíš tuto cestu svou nečistotou? V Přísloví 19,16 je psáno: **Kdo zachovává přikázání, střeží svůj život, zemře, kdo jeho cestami zhrdá.** Cesty Páně jsou cesty poslušnosti Božího zákona. Mohli bychom jistě mluvit také o **cestách pokory, lásky, víry a naděje. Nebo taková cesta misie, cesta nesení evangelia. Anebo cesta modlitby, žehnání. Cesta křesťanské služby.** Tady si můžeme říct, že přece nic nepodvracíme. Ovšem vezmeme-li v úvahu výzvu proroka Izajáše: **„Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnajte na pustině silnici pro našeho Boha! Každé údolí ať je vyvýšeno, každá hora a pahorek snížen. Pahorkatina ať v rovinu se změní a horské hřbety v pláň,** pak je potřeba se zamyslet, zda těchto výzev já poslouchám a naplňuji je. Jestli se tedy starám jako cestáři o obnovu těchto cest, jestli zasypávám díry, snižuji hrby, anebo jestli nedělám nic. Jestli narovnáвам vztahy, jestli narovnáвам svůj život, jestli se modlím a žehnám, anebo jestli svou leností a lhostejností nechávám tyto cesty se rozpadnout.

Bratři a sestry, každý den se rozhodujeme, zda budeme chodit po cestách Páně, anebo podle praktik tohoto světa. Kéž nebudeme muset už nikdy zaslechnout tu otázku: **Kdy už přestaneš podvracet cesty Páně?**, ale naopak: **Služebníku dobrý, dobře jsi vykonal.** Amen píseň 690 modlitba píseň 248

Slovo poslání: Někdy se člověku zdá cesta přímá, ale nakonec přivede k smrti. (Př 14,12)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen Píseň 611

